

ARMÁDA SPÁSY

ČESKÁ REPUBLIKA

SMĚRNICE NÁRODNÍHO VELITELE

ARMÁDY SPÁSY VČESKÉ REPUBLICICE

ETICKÝ KODEX ZAMĚSTNANCE ARMÁDY SPÁSY

Číslo 15
2019

Platnost novely od: 1. června

datum

podpis národního velitele

PREAMBULE:

Směrnice národního velitele Armády spásy v České republice (dále jen „Armády spásy“) jsou se všemi právy, povinnostmi a důsledky závazné pro všechny zaměstnance a dobrovolníky Armády spásy v rozsahu jejich stanovené odpovědnosti a pracovně právních vztahů k zaměstnavateli.

Změny a doplňky směrnice jsou možné pouze se souhlasem národního velitele.

Touto směrnicí nejsou nijak dotčena ani nahrazena ustanovení obecně závazných právních předpisů.

Směrnice národního velitele Armády spásy jsou majetkem Armády spásy. Jejich jakékoliv poskytování, kopírování a předávání jiným osobám je možné pouze se souhlasem národního velitele Armády spásy.

PREAMBULE

Misijní prohlášení

„Armáda spásy, jako mezinárodní hnutí, je součástí všeobecné křesťanské církve. Její poselství je založeno na bibli. Její služba je motivována láskou k Bohu. Jejím posláním je kázat evangelium, dobrou zprávu o Ježíši Kristu, a v jeho jménu naplňovat lidské potřeby bez jakékoli diskriminace.“

Poslání a cíle

Posláním a cílem Armády spásy je zajišťovat, organizovat a provádět křesťansky zaměřenou duchovní, pastorační a sociální péči a službu zejména lidem ohroženým, osamělým, nemocným, zdravotně postiženým a jinak potřebným a sociálně vyloučeným.

1. Úvod

- a) Účelem kodexu je stanovit etické jednání zaměstnanců Armády spásy a informovat uživatele a veřejnost o minimálním standardu chování a přístupu zaměstnanců.
- b) Armáda spásy zejména:
 - sdílí dobrou zprávu o Ježíši Kristu a Jeho lásce,
 - vyvíjí veřejně prospěšnou činnost a další programy,
 - poskytuje pobytové, ambulantní a terénní služby lidem bez přístřeší, v nouzi a jinak vyloučeným či ohroženým lidem, usiluje o jejich integraci do společnosti formou specializovaných programů,
 - podporuje rozvoj osobnosti dětí a dospělých, jejich duchovní, etické a sociální schopnosti,
 - zřizuje a provozuje nestátní zdravotnická zařízení,
 - pomáhá v oblasti humanitárních a krizových situací,
 - připravuje a vzdělává dobrovolné a profesionální pracovníky,
- c) Etický kodex je základním dokumentem chování a práce zaměstnance a dobrovolníka Armády spásy. Tento kodex navazuje na platné právní předpisy.

2. Etické zásady

- a) Práce v Armádě spásy je založena na dodržování lidských práv, principech demokracie a křesťanských hodnotách /specifikovány v příloze č.1/.
- b) Zaměstnanec respektuje jedinečnost každého uživatele a právo každého uživatele na seberealizaci. Tato seberealizace nesmí současně omezovat práva jiného uživatele a narušovat řád zařízení.
- c) Zaměstnanec poskytuje veškeré služby na profesionální úrovni a při poskytování neupřednostňuje své osobní zájmy.

3. Pravidla etického chování ve vztahu k uživateli

- a) Zaměstnanec projevuje opravdový zájem o uživatele služby, chrání jeho důstojnost a lidská práva. Spolupracuje s uživatelem na zlepšení jeho životní situace.
- b) Zaměstnanec poskytuje uživateli všechny služby, na které má nárok, a to bez jakékoliv formy diskriminace. Při poskytování využívá maximálně své odborné znalosti a dovednosti. Zaměstnanec nepřijímá od uživatele dary (věcné nebo finanční) pro osobní potřebu, nenechá si od uživatele sloužit, a to ani bezplatně, ani za úplatu, a nezneužívá své

postavení. Další ustanovení o darech řeší samostatná směrnice národního velitele Armády spásy.

- c) Zaměstnanec nezanášá do profesionálního vztahu s uživateli služeb své osobní problémy, nesdílí s nimi své soukromí. Vyvaruje se citové závislosti k uživateli služeb a nikdy nepřipustí ani náznak intimnosti.
- d) Zaměstnanec nikdy nedává ani nepůjčuje uživateli soukromé peníze ani se pro půjčky uživatele nestává ručitelem.
- e) Zaměstnanec vede uživatele k vědomí odpovědnosti za sebe samého. Zároveň se k němu chová uctivě a svým jednáním nesnižuje jeho důstojnost nebo jeho postavení ve společnosti.
- f) Zaměstnanec zachovává mlčenlivost ve všech věcech, které se od uživatele dozví. Zejména pak jeho osobní a citlivé údaje, mimo případů, kdy charakter sdělení ukládá ze zákona povinnost tuto skutečnost ohlásit. V ostatních záležitostech postupuje dle platného právního předpisu.
- g) Zaměstnanec nenabízí uživatelům další služby za úplatu, které nesouvisí s výkonem dané služby.

4. Pravidla etického chování ke svému zaměstnavateli

- a) Zaměstnanec se v pracovní době výlučně věnuje plnění pracovních úkolů v souladu s náplní práce a dalšími vnitřními předpisy. Podílí se na zvyšování úrovně poskytované služby.
- b) Zaměstnanec pečuje o svěřené věci, aby nedošlo k jejich poškození nebo ztrátě. V případě, že se dozví o ztrátě nebo újmě na těchto věcech, neprodleně tuto skutečnost ohlásí svému nadřízenému.
- c) Zaměstnanec reprezentuje zaměstnavatele svým zevnějškem, vystupováním a postojem k uživateli služeb. V mimopracovní době vystupuje tak, aby nesnižoval důvěru zaměstnavatele v očích veřejnosti.

5. Pravidla etického chování ke svým kolegům a své odbornosti

- a) Zaměstnanec dodržuje zásadu týmové práce. Respektuje rozdíly v názorech a případné připomínky k nim vyjadřuje vhodným způsobem na vhodném místě.
- b) Zaměstnanec pracuje na zvyšování své odbornosti. Účastní se školení poskytovaných a doporučených zaměstnavatelem. Aktivně vyhledává možnost zvyšovat své odborné znalosti, které určují kvalitu poskytované služby.

6. Postavení etického kodexu v rámci vnitřních pravidel

Etický kodex je součástí vnitřních předpisů Armády spásy a je závazný pro zaměstnance a dobrovolníky.

7. Seznam příloh

Příloha č. 1 Křesťanské hodnoty Armády spásy

KŘESŤANSKÉ HODNOTY ARMÁDY SPÁSY

Víra

Víra je v Bibli zdrojem a středem veškerého náboženského života. Vírou odpovídá člověk na Boží záměry, které se uskutečňují v lidských dějinách. Původní význam tohoto slova je důvěřovat, spoléhat, také však věrnost a spolehlivost. Víra v Hospodina není jen nějakým kouzelným proutkem, jehož by člověk mohl svépomocně dosáhnout, ale je to důvěřivá poslušnost vůči Boží svrchovanosti.

Víra patří mezi základní hodnoty Armády spásy s tím, že si uvědomujeme, že víra je v životě stále ohrožena naší lidskou slabostí, pochybnostmi i pokušením se spoléhat sám na sebe, na vlastní dokonalost a sílu. Používat v životě tuto hodnotu znamená odvracet se od soustředění na sebe samého a otevírat se tomu, co nám milosrdný Bůh nabízí. Z této víry pak čerpáme pro denní život, pro naše vztahy i pro práci.

Definice pojmu:

- Vycházíme z víry, že Bůh se ke všem přiznává, je milosrdný a odpouštějící.
- Věříme v pozitivní změnu každého člověka.
- Věříme, že každý má v sobě dobro i ten, který na první pohled šíří nenávisť a zlobu
- Respektujeme víru všech, se kterými se setkáváme.
- Věříme, že víra v dobro očišťuje vztahy a mění tento nemocný svět.

Naděje

Naděje souvisí s vírou. Ovšem mluvit o naději znamená hovořit o budoucnosti. Dá se říci, že biblická naděje je šťastnou budoucností, ke které jsou povoláni všichni lidé. V Bibli i v historii křesťanství se setkáváme s tím, že naděje je radostné očekávání. Ať už to bylo nadějně očekávání učedníků, kteří byli ve vězení, křesťanských mučedníků i novodobých křesťanských vyznavačů v nacistické nebo komunistické diktatuře. Opravdová naděje vychází z Boží milosti, která ukazuje na budoucnost, na očekávání toho dobrého spojené s důvěrou a trpělivostí vyhlížení na Hospodina. Křesťané vnímají naději jako šanci na proměnu tohoto světa založené v moci a lásce Boží, nikoli jen na lidské síle, lidském vědění. Tato naděje je pro nás nejen potěšením v utrpeních a zármutcích, ale zdrojem síly, pevnosti a stálosti ve službě.

Definice pojmu:

- Vycházíme z naděje, že Bůh se ke všem přiznává, je milosrdný a odpouštějící. Každý člověk má šanci nového začátku, i když tolikrát sám sebe nebo i nás zklamal.
- Máme naději, že se tento nemocný svět může ve víře změnit v místo plné naděje.
- Věříme, že můžeme kolem sebe šířit naději, která dá šanci těm, kteří naději nemají.
- Věříme, že i sebemenší povzbuzení v naději může zachránit toho, který je hluboko v beznaději.
- Máme naději, že i z bolesti a z utrpení může vzejít naděje v lepší budoucnost.

Láska

Pro lásku a příbuzné pojmy má hebrejščina více než dvě stě výrazů. Bible Kralická tento výraz nejčastěji překládá jako „milovati.“ Nakonec to vyznívá i z obsahu slov Božího zákona, které později potvrdil Pán Ježíš Kristus: „*Budeš milovati Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. To je největší a první přikázání. Druhé je mu obdobné: Miluj svého bližního jako sám sebe. Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.*“ Láska je ta největší věc, kterou bychom měli přenášet do vztahu s našimi bližními. Láska je vztah ryze nesobecký, vycházející se srdce člověka a přinášející změnu člověka, ale i společnosti.

Jedním s velkým aktů lásky je odpuštění. Je to často zápas, který může trvat delší dobu, obzvláště v případech, kdy máme odpustit i těm, kteří nám ublížili. I zde je jedinečný příklad Pána Ježíše Krista, kdy při cestě plné osamocení, bolesti a utrpení, která ho vedla na kříž, dovedl říci: „*Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.*“ Není většího stupně lásky!!

Všechny další hodnoty mají svůj pramen v lásce. Láska tyto hodnoty naplňuje a dotváří. Naše služba bez lásky a bez odpuštění by byla jen stínování služby, která ovšem nemá základy na křesťanských hodnotách.

Definice pojmu:

- Vycházíme z pojmu lásky, že Bůh se ke všem přiznává, je milosrdný a odpouštějící.
- Máme naději, že se tento nemocný svět může ve víře změnit, pokud budeme přinášet hodnoty lásky.
- Věříme, že můžeme kolem sebe šířit lásku i pro ty, kteří lásku nemají, protože žili v prostředí plné zloby a nenávisti.
- Přijímáme i ty, kteří rozsévají nenávist, zlobu, ubližují druhým, jsou ovládnuti sobectvím, neví, že láska je to, co jejich život může změnit.
- Zápasíme o odpuštění i v případech, kdy nám někdo ublížil.
- Naše služby jsou místem, které jsou útočištěm nešťastných, opuštěných i hledajících.
- Ke všem přistupuje stejně bez předsudků a zvažujeme situace, kdybychom mohli druhého zranit.
- Do své práce přinášíme kromě odborných znalostí i lidskost.

Respekt

Respekt k druhému člověku je široký pojem. Je v něm mimo jiného úcta, vážit si druhého, i když máme rozdílné názory, je to také ohleduplnost. V rámci naší práce máme respekt k jiným osobám, názorům i kulturám. Respektujeme také prostředí, ve kterém žijeme.

Definice pojmu:

- Respektujeme důstojnost všech lidí, jejich názory, jejich vůli.
- Respektujeme kořeny a historii Armády spásy.
- Respektujeme kultury jiných národů.
- Respektujeme své kolegy
- Snažíme se vytvářet pracovní prostředí, které podporuje naše poslání.

Poctivost

Poctivost patří do pojmů, které se postupně z této společnosti vytrácejí. Původně byl obsah tohoto slova zaměřen na čest, počestnost a šlechtnost. Postupně do tohoto vstupovaly další významy jako například úcta, tedy úcta k tomu, kdo je počestný. Přestože se toto slovo mnoho nepoužívá, patří mezi důležité hodnoty Armády spásy. Jedná se o poctivost k sobě samému, vůči druhým a vůči světu.

Definice pojmů:

- Chceme být čestní.
- Chceme být důvěryhodní.
- Při posilování našich systémů a postupů (vedení, řízení, financování, majetkové a personální záležitosti) jsme odpovědní Bohu a sobě navzájem.
- Používáme transparentní metody a postupy.

Jednota

Celý vesmír se svou podivuhodnou rozmanitostí je dílem Stvořitele. Bůh spojuje ve svém stvoření jednotu s rozmanitostí. Následuje jej Pán Ježíš Kristus, který je dobrým Pastýřem, zná své „ovce,“ ve vši jejich rozmanitosti a obětuje svůj život, aby shromáždil ve svém stádě rozptýlený, ale jen jeden Boží lid.

Jednota tedy není žádný absolutismus, neomylnost nebo absolutní poslušnost. Jednota je věrnost Božímu učení, podřízení se Boží autoritě se zachováním vlastních názorů. Podobně tak vnímáme jednotu v Armádě spásy. Jedná se o různost názorů, které jsou podřízeny autoritě Písma svatého a společenství, které vede k Bohu. Jednota je jako všechny jiné hodnoty podřízená Lásce, která vždy vítězí.

Definice pojmů

- Jsme odhodláni pracovat společně jako jedna Armáda spásy v různosti názorů ale s jedním cílem.
- Povzbuzujeme a podporujeme se v konkrétních úkolech.
- Jsme jednotní se všemi, se kterými vyznáváme stejné křesťanské hodnoty.
- Respektujeme druhé v duchu vzájemné jednoty.
- V rámci jednoty budujeme ekumenické společenství v regionech, kde působíme.